

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 57/07-42

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. februára 2008 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Ľudmily Gajdošíkovej a Juraja Horvátha o sťažnosti J. P., Č., zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 62/01 takto

rozhodol:

1. Základné právo J. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 62/01 porušené bolo.

2. J. P. priznáva finančné zadostučinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť J. P. trovy konania 5 302 Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. S. J., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. mája 2005 doručená sťažnosť J. P., Č. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 62/01 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 55/05, pričom v týchto konaniach sťažovateľ vystupuje ako poškodený.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 18. októbra 1999 bol fyzicky napadnutý tromi mladistvými osobami pre jeho príslušnosť k rómskemu etniku. Proti páchatelom bolo 27. októbra 1999 vznesené obvinenie pre trestný čin výtržníctva spolupáchatelstvom a trestný čin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom. Okresná prokuratúra B. podala 3. septembra 2001 na páchatelov obžalobu. Sťažovateľov advokát podal 6. februára 2002 okresnému súdu návrh poškodeného na náhradu škody. V čase od 6. februára 2002 do 24. mája 2004 sa uskutočnilo vo veci 12 hlavných pojednávaní, pričom na poslednom z nich bol vyhlásený rozsudok, ktorým boli obžalovaní uznaní vinnými. V priebehu konania otec sťažovateľa podal sťažnosť na prieťahy v konaní, na ktorú predseda okresného súdu odpovedal tak, že nezistil žiadne závažné subjektívne prieťahy v konaní sudcu.

Sťažovateľ podal proti rozsudku okresného súdu 20. júla 2004 odvolanie, v ktorom napadol tú časť výroku, v ktorej bol sťažovateľ ako poškodený odkázaný so svojim nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných. Okresný súd postúpil 18. marca 2005 spis vo veci krajskému súdu, ktorý ho 31. marca 2005 vrátil späť okresnému

súdu s odvolaním sa na ustanovenie § 251 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje na skutočnosť, že lehota na posúdenie prietáhov v trestnom konaní začala plynúť v deň vznesenia obvinenia a do podania sťažnosti ústavnému súdu trvá 6 rokov a 7 mesiacov. Sťažovateľ sa odvoláva na judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej je právna neistota odstránená až právoplatným rozhodnutím. V zmysle jej kritérií hodnotí konanie tak, že napriek desiatim obžalovaným a dokazovaniu ho nemožno považovať za právne zložité a súdy považuje za nedostatočne činné. Uvádza, že štrasburské orgány posudzujú lehoty v trestných veciach prísnejšie a podľa sťažovateľa je v danom prípade splnený predpoklad, aby súd konal s výnimočnou rýchlosťou. Sťažovateľ osobitne pripomína, že riadne uplatnil nárok na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, a súd teda mohol o nároku rozhodnúť v súlade s judikátom Rt 34/63. Namieta tiež nesprávny postup odvolacieho súdu pri aplikácii ustanovenia § 251 Trestného poriadku v konaní o odvolaní.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo J. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené postupom Okresného súdu Bratislava I. v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 62/2001 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 55/05.

2. Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava I a Krajskému súdu v Bratislave aby v konaní konali bez zbytočných prietáhov v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku.

3. Ústavný súd priznáva J. P. primerané finančné zadosťučinenie v sume 300.000,- Sk. Okresnému súdu Bratislava I. ukladá povinnosť vyplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 250.000,- Sk a uhradiť trovy právneho zastúpenia v pomere 6/10 na účet Kancelárie Ústavného súdu SR do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu a Krajskému súdu v Bratislave ukladá povinnosť vyplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk a uhradiť trovy právneho zastúpenia v pomere 4/10 na účet Kancelárie Ústavného súdu SR do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Podľa § 31a zákona č. 38/1993 Z. z., zákona o organizácii Ústavného súdu SR o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v platnom znení, Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia a Kancelárii Ústavného súdu SR ukladá povinnosť zaplatiť trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu sťažovateľa - JUDr. S. J. “

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a uznesením č. k. II. ÚS 57/07-25 z 27. novembra 2007 ju prijal na ďalšie konanie v časti, v ktorej smeruje proti okresnému súdu. V časti, v ktorej sťažnosť smeruje proti krajskému súdu, ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú, pretože ústavný súd nezistil prietahy v konaní krajského súdu.

Po prijatí časti sťažnosti na ďalšie konanie 27. novembra 2007 vyzval ústavný súd právneho zástupcu sťažovateľa a predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrili, či vo veci trvajú na ústnom pojednávaní ústavného súdu, a okresný súd aj na vyjadrenie k sťažnosti.

Právny zástupca sťažovateľa listom doručeným ústavnému súdu 13. decembra 2007 oznámil, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania. Predsedníčka okresného súdu listom sp. zn. Spr 3895/07 doručeným ústavnému súdu 27. decembra 2007 oznámila, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania.

Vo svojom stanovisku k sťažnosti predsedníčka okresného súdu po podrobnej rekapitulácii uviedla, že podľa jej názoru zo strany okresného súdu k zbytočným prietahom nedošlo. Zákonný sudca konal v rámci možností plynulo, k prietahom síce došlo, ale z objektívnych dôvodov (neúčast' obžalovaných, obhajcov a svedkov na hlavnom pojednávaní), čo znemožňovalo skôr vo veci rozhodnúť. Problémy s doručovaním písomného vyhotovenia rozsudku stranám, následne aj odpisu odvolania poškodeného znemožňovali predmetnú vec predložiť na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

II.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia, že postupom okresného súdu, ako aj krajského súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (II. ÚS 61/98). K vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (napr. III. ÚS 127/03).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou (II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98, II. ÚS 813/00) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. V konaní sp. zn. 2 T 62/01 rozhodoval okresný súd o obžalobe, ktorá bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry B. Obžaloba bola doručená okresnému súdu 11. septembra 2001. Obžaloba bola podaná na desiatich spoluobvinených a mala pôvodne dva body. V bode I boli obžalovaní J. M., M. K. a A. Š., pretože fyzicky napadli sťažovateľa pre jeho rómsku národnosť, teda spoločným konaním inému úmyselne spôsobili ťažkú ujmu na zdraví a taký čin spáchali na inom pre jeho národnosť a spoločným konaním sa dopustili na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadli iného, čím spáchali trestný čin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva spolupáchateľstvom.

V bode II boli obžalovaní J. M. a ďalší siedmi obvinení, pretože sa dopustili hrubej neslušnosti tým, že napadli dvojicu občanov Japonska po predchádzajúcom verejnom prejave sympatií k fašizmu. Na okresnom súde išlo o spoločné konanie, pretože J. M. bol obžalovaný pre trestné činy podľa bodu I aj podľa bodu II obžaloby. Neskôr bola na spoločné konanie spojená obžaloba proti A. G. a M. B. pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom. A. G. bol obžalovaný aj pre trestný čin podľa bodu II obžaloby.

Z uvedeného vyplýva, že neskôr v konaní sp. zn. 2 T 62/01 prerokovával okresný súd tri trestné veci celkovo 11 obžalovaných. V záujme plynulého konania okresný súd niekoľkokrát vylúčil jednotlivé veci na samostatné konanie a následne opäť vylúčené veci spájaj na spoločné konanie. Aj keď podobné obžaloby tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov, vec možno označiť za skutkovo zložitejšiu.

2. Na doterajšej dĺžke konania okresného súdu sa sťažovateľ nepodieľal. Sťažovateľ (poškodený) alebo jeho splnomocnenec sa spoločne alebo samostatne pravidelne zúčastňovali hlavného pojednávania. Prvých štyroch hlavných pojednávani sa zúčastnil sťažovateľ spolu so svojím splnomocnencom. Splnomocnenec sa sám zúčastnil piateho, šiesteho a siedmeho hlavného pojednávania. Sťažovateľ ani jeho splnomocnenec sa nezúčastnili ôsmeho, deviateho, desiateho a jedenásteho hlavného pojednávania. Sťažovateľ sa osobne zúčastnil na vyhlásení rozsudku. Trestným činom spáchaným na sťažovateľovi sa okresný súd zaoberal na druhom a treťom hlavnom pojednávani a na dvanástom hlavnom pojednávani, kde bol vyhlásený rozsudok. Na týchto hlavných pojednávaniach sa sťažovateľ zúčastnil osobne, prípadne spolu so splnomocnencom. Ústavný súd vychádzal aj z toho, že náhrada škody na zdraví pre poškodeného násilným trestným činom má pre neho mimoriadny význam aj z hľadiska obnovy dôvery v právo.

3. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným priet'ahom v súdnom konaní sp. zn. 2 T 62/01, bol postup okresného súdu. Konanie sp. zn. 2 T 62/01 sa pred okresným súdom začalo 11. septembra 2001 doručením obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry B. sp. zn. Pv 412/99. Sťažovateľ 6. februára 2002 na okresnom súde uplatnil nárok na náhradu škody a stal sa subjektom práva na konanie bez

zbytočných priesťahov (I. ÚS 157/02). Prvé hlavné pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 6. februára 2002. Predseda senátu na tomto pojednávaní dvom obžalovaným oznámil, že ich skutok bude kvalifikovať podľa pôvodnej právnej kvalifikácie. Okresný súd vzápätí odročil konanie z dôvodu neprítomnosti dvoch obžalovaných na 18. marec 2002. V období medzi prvým a druhým hlavným pojednávaním okresný súd zabezpečoval prítomnosť obžalovaných na ďalšie hlavné pojednávanie a zamietol prepustenie G. a B. z väzby na slobodu.

Druhé hlavné pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 18. marca 2002. Okresný súd na ňom vylúčil na samostatné konanie trestnú vec obžalovaného B. Na hlavnom pojednávaní sa vykonávalo dokazovanie týkajúce sa aj skutku proti sťažovateľovi. Okresný súd odročil hlavné pojednávanie na 24. apríl 2002.

V poradí tretie hlavné pojednávanie sa uskutočnilo 24. apríla 2002. Okresný súd na ňom spojil na spoločné konanie trestnú vec obžalovaného B. V záujme urýchlenia konania okresný súd vylúčil na samostatné konanie vec obžalovaných F. a Č. (trestný čin podľa bodu II obžaloby). Na hlavnom pojednávaní sa tiež vykonávalo dokazovanie týkajúce sa poškodenia zdravia sťažovateľa. Okresný súd odročil hlavné pojednávanie na 17. jún 2002 s tým, že budú predvolaní a predvedení ďalší svedkovia.

Štvrté hlavné pojednávanie sa uskutočnilo 17. júna 2002. Okresný súd na ňom spojil späť na spoločné konanie veci obžalovaných F. a Č. Zo spoločného konania vylúčil vec obžalovaného B. Na hlavnom pojednávaní sa vykonávalo dokazovanie, ktoré sa netýkalo sťažovateľa a okresný súd odročil hlavné pojednávanie na 8. august 2002 s tým, že budú predvolaní ďalší svedkovia.

V poradí piate hlavné pojednávanie sa uskutočnilo 8. augusta 2002. Okresný súd v rámci pojednávania uznesením prepustil z väzby obžalovaného G. Hlavné pojednávanie okresný súd odročil na 7. október 2002 s tým, že budú predvolaní ďalší svedkovia.

Šieste hlavné pojednávanie sa uskutočnilo 7. októbra 2002. Okresný súd na ňom preveroval trestné stíhania obžalovaných v iných trestných veciach. Následne odročil hlavné pojednávanie na neurčito s tým, že bude zisťovať dôvod neprítomnosti svedkov a vyžiada si spisy vo veciach predchádzajúcich odsúdení.

Prostredníctvom registra obyvateľov Slovenskej republiky okresný súd zisťoval pobyt obžalovaných. Zároveň zisťoval v evidencii väzňov, ktorý z obžalovaných sa nachádzajú vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe v súvislosti s inými trestnými stíhaniaми. Po ôsmich mesiacoch sa 2. júla 2003 uskutočnilo siedme hlavné pojednávanie. Okresný súd ho odročil na 16. október 2003 za účelom predvolania neprítomných obžalovaných prostredníctvom ich vojenských veliteľov, resp. ich predvedenia políciou. Predvedení mali byť aj neprítomní svedkovia. Hlavné pojednávanie sa 16. októbra 2003 neuskutočnilo.

Po piatich mesiacoch od posledného hlavného pojednávania sa 20. novembra 2003 uskutočnilo ôsme hlavné pojednávanie. Predseda senátu na ňom prítomným oznámil, že jeden z členov senátu sa nebude môcť zúčastňovať ďalších pojednávanií. Hlavné pojednávanie bude preto vykonané od začiatku v novom zložení senátu s náhradnou sudkyňou. Predseda senátu vydal zatykač na obžalovaného B. Okresný súd odročil hlavné pojednávanie na 14. január 2004. Svedkovia a policajti mestskej polície budú predvolaní prostredníctvom ich veliteľa.

V poradí deviate hlavné pojednávanie sa uskutočnilo 14. januára 2004. Okresný súd na ňom uložil poriadkovú pokutu jednému z obžalovaných za nedostavenie sa na hlavné pojednávanie bez ospravedlnenia. Hlavné pojednávanie okresný súd odročil na 25. február 2004. Dôvodom bola opäť neprítomnosť niektorých obžalovaných a svedkov.

Desiate hlavné pojednávanie sa uskutočnilo 25. februára 2004. Predseda senátu na ňom oboznámil prítomných s obsahom doterajších pojednávanií. Zároveň vylúčil vec obžalovaného B. na samostatné konanie. Na hlavnom pojednávaní sa vykonávalo

dokazovanie, ktoré sa netýkalo sťažovateľa. Okresný súd odročil hlavné pojednávanie na 29. marec 2004.

Jedenáste hlavné pojednávanie sa uskutočnilo 29. marca 2004. Okresný súd zistil, že sa na pojednávanie nedostavil obžalovaný B. Neprítomná bola aj jedna z obhajkýň. Okresný súd odročil hlavné pojednávanie na 24. máj 2004.

Dvanáste hlavné pojednávanie sa uskutočnilo 24. mája 2004. Okresný súd na ňom spojil na spoločné konanie vec obžalovaného B. Na hlavnom pojednávaní sa vykonávalo dokazovanie, ktoré bolo ukončené, a okresný súd dal stranám možnosť vyjadriť sa v záverečných rečiach. Zástupca sťažovateľa v záverečnej reči požadoval priznanie náhrady škody. Bol vyhlásený rozsudok, ktorým boli páchatelia trestného činu proti sťažovateľovi uznaní vinnými.

Sťažovateľ podal proti výroku o náhrade škody odvolanie, ktoré bolo okresnému súdu doručené 22. júla 2004. Predseda senátu vydal 10. decembra 2004 príkaz na zatknutie obžalovaného T. B. a na doručenie písomnosti okresného súdu. Podaním doručeným okresnému súdu 3. februára 2005 Obvodné oddelenie Policajného zboru Š. oznámilo, že na adrese trvalého pobytu nikto neotváral dvere. Obžalovaný bol neskôr zadržaný a 22. februára 2005 bol vypočutý sudcom. Sudca mu doručil rozsudok a prepustil ho zo zadržania. Krajskému súdu boli 18. marca 2005 doručené spisy predložené predsedom senátu. Spis bol vrátený okresnému súdu 31. marca 2005 ako predčasne predložený, pretože odpis odvolania nebol doručený ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o odvolaní priamo dotknuté. Krajskému súdu boli 9. júna 2005 doručené spisy opätovne predložené predsedom senátu.

Verejné zasadnutie o odvolaní sťažovateľa sa uskutočnilo 11. októbra 2005. Po neverejnej porade predsedníčka senátu krajského súdu vyhlásila uznesenie, ktorým bolo odvolanie sťažovateľa zamietnuté. Rozhodnutie bolo doručené okresnému súdu 24. októbra 2005 a splnomocnencovi sťažovateľa 30. mája 2006.

Na základe uvedených skutočností možno konštatovať, že konanie vedené na okresom súde bolo poznačené priet'ahmi.

Konanie trvalo celkovo tri roky a osem mesiacov. Okresný súd pravidelne vytyčoval hlavné pojednávania. Vykonaných bolo dvanásť hlavných pojednávanií. V čase medzi jednotlivými pojednávaniami sa okresný súd snažil zabezpečiť prítomnosť obžalovaných a svedkov na pojednávanií. Trestného činu spáchanému proti poškodenému a náhrady ním uplatnenej škody sa priamo týkali dve hlavné pojednávania. Za priet'ah možno označiť len obdobie ôsmich mesiacov medzi šiestym a siedmym hlavným pojednávaniím, ale najmä takmer jednoročné obdobie konania o odvolaní spôsobené neskorým a chybným predložením odvolania okresným súdom.

S ohľadom na zistené čiastočné priet'ahy v konaní okresného súdu ústavný súd dospel k záveru, že v označenom konaní došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o s'ťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal. Počas konania na ústavnom súde bolo preskúmané konanie skončené právoplatným rozsudkom. Ústavný súd z tohto dôvodu neprikázal okresnému súdu, aby ďalej konal bez priet'ahov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia. Keďže ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 2 T 62/01 došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, zaoberal sa aj jeho žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Sťažovateľ požadoval vzhľadom na povahu a význam veci primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 000 Sk. Ústavný súd mu priznal primerané finančné zadostučinenie v sume 30 000 Sk. Pri jeho určení vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý finančné zadostučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. S. J. Právny zástupca trovy konania nevyčíslil. Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania v sume 5 302 Sk za dva úkony právnej služby z roku 2005 a režijný paušál v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2008